

Dnevnikova izvidnica: Božanska pregreha izleta v neznano

Vir / Avtor: **Tina Hižar**

19. februar 2014 (nazadnje spremenjeno: 0:03 19. februar 2014)

Oznake: [Dnevnikova zimska izvidnica: Dravograd](#), [dnevnikova zimska izvidnica 2013](#)

“Odlično, sproščujoče, avanturistično in zelo gostoljubno. Korošci imajo čudovit naglas. So zelo prijazni in odprti ljudje, vselej pripravljeni pomagati. Nisem pričakovala, da se bodo tako zelo ukvarjali z nama...”

Tako je vtise z dvodnevnega okušanja turistične ponudbe Dravograda na kratko strnila **Anastasija Lavrenkova**, dama z beloruskimi koreninami.

V našo deželo jo je iz rodnega Minska pripeljala ljubezen, in čeprav v Kranju skupaj z možem živi že dobrih osem let, ima še vedno malce domotožja. »Zelo pogrešam mamo, očeta in ostale sorodnike, zato se v Belorusijo, če je le možno, vračam vsaj enkrat na leto. Tudi oni so me že večkrat obiskali in so tako kot jaz zelo navdušeni nad tukajšnjim življenjem. Pri vas je zelo mirno, sproščeno in lepo, pa tudi življenjski standard je višji kot v Belorusiji,« življenje v Sloveniji opiše učiteljica, ki se ukvarja s poučevanjem ruščine in angleščine.

Kot velika navdušenka nad zeleno naravo ponosno izpostavi, da še posebej rada hodi v hribe, kolesari in smuča. »Všeč mi je, da ste Slovenci tako športni in prisegate na zdrav način življenja. Prav tako mi je všeč, da je Slovenija majhna in da lahko kamor koli prideš v le nekaj urah. Tudi ljudje so povsod prijazni. In kako lepo so videti vaše hiše – okrašene so skozi vse leto!«

Izlet v neznano

Lepote koroškega mesta je Anastasija minuli konec tedna raziskovala v družbi rojakinje Nadje, umetnice in fotografkinje. Dobri prijateljici sta se nadejali prijetnega izleta v neznano in se veselili odkrivanja zanju novih kotičkov Slovenije.

»Taka potovanja so še posebej zanimiva, ker ne veš, kaj lahko pričakuješ. Obožujem občutke presenečanja in avanture, zato nimava kakšnih posebnih načrtov glede doživetij in turističnih ogledov. Sva pa prepričani, da si bova naredili nepozaben raziskovalni konec tedna. Upam, da bo obsijan s soncem,« sta zaupali pred odhodom v Dravograd.

Na pot sta se dami z avtomobilom iz Kranja odpravili v soboto okoli 13. ure. Zaradi uporabe navigacijske naprave večjih težav z orientacijo nista imeli, a sta do Dravograda vseeno potrebovali slabe štiri ure.

»Uživali sva v počasni vožnji in brezskrbnem klepetu. Z zanimanjem sva si ogledovali doslej še neobiskano pokrajino in si v Paki pri Velenju privoščili postanek s kavo. Ko sva nekje pri Slovenj Gradcu zagledali čudovito cerkev, sva seveda ustavili. Z navdušenjem sva si jo ogledali in si vzeli čas za fotografiranje,« sta pojasnili.

Navdihujoči prvi vtisi

Nekje ob pol petih popoldne sta naši izvidnici končno prispeli v središče Dravograda. Njun prvi cilj je bil obisk Turističnoinformacijskega centra (TIC).

»Zelo pozitivna izkušnja. Najprej sva na hitro preučili velik zemljevid, na katerega sva naleteli v neposredni bližini informacijske pisarne, nato sva se prepustili gostoljubju črnolase gospodične. Zelo je bila ustrežljiva, vzela si je čas za naju. Založila naju je s številnimi brošurami in letaki občine, pripovedovala nama je o zgodovini in turističnih znamenitostih Dravograda. Med drugim nama je priporočila ogled dvorca Bukovja, vasi Libeliče in ogled gestapovskih mučilnic v kleti občinske stavbe. Celu glede koroških kulinaričnih dobrot naju je seznanila in nama predlagala izvrstno gostilno. Njena angleščina je bila zgledna,« sta opisali izkušnjo v TIC.

Za piko na i sta jo kronali z ogledom bližnje romarske cerkve svetega Vida. Predstavnica TIC jima je kot edinima gostjama z veseljem odklenila njena vrata in jima razkazala njeno notranjost.

»Zelo zanimiva in malce neobičajna cerkev, ki se ponaša s čudovito osvetlitvijo in akustiko. Prav ponosni sva bili, da sva si jo imeli možnost ogledati,« sta bili zadovoljni dami.

Nepozabni štruklji z borovnicami

Namig predstavnice TIC glede obiska Gostilne Pri lipi se je izkazal za pravo izbiro in prvovrstno doživetje, čeprav se je dobrih deset kilometrov dolga vožnja do Mute Anastasiji in Nadji zdela precej dolga, še posebej zato, ker sta se njuna želodčka takrat že precej oglašala.

»Fenomenalno in resnično vredno obiska. Morate poskusiti, kakšne dobrote nudijo! Prepustili sva se predlogom natakarice in se odločili za hišno specialiteto – mojstrovino gostilničarke Helene: jelena v sadni omaki, hruške na žaru z brusnicami in kruhovo rulado. Nepozabno kulinarično doživetje! Tudi jurčkova juha z ajdovimi žganci je bila izvrstna. In sladica – še zdaj ne moreva pozabiti božanskih ajdovih štrukljev z orehi, borovnicami, sladoledom, bučnim oljem in bučnimi semeni. Česa tako dobrega nisva še nikjer jedli!«

Pozno kosilo, ki sta ga izvidnici ocenili v presežkih, sta poplaknili s kozarčkoma terana in zeliščnim čajem, postreženim v ličnem litrskem starinskem čajniku. »Že zaradi čaja je bilo vredno obiskati to gostilno. Tako okusnega in lepo serviranega nikjer ne strežejo!«

Tudi glede prijaznosti natakarike Anastasija in Nadja nista skoparili s pohvalami. Da je bila zelo ustrezljiva, sta povedali. Čeprav so jo za točilnim pultom motili vinjeni gospodje, si je vzela čas zanju in jima svetovala, naj nikar ne naročita preveč jedi, saj so porcije zelo obilne in nasitne. Bila je iskrena in bili sva ji zelo hvaležni, sta dodali.

Skromen zajtrk

O hotelu Korošica, kjer sta prenočili, sta se beloruski lepotici dodobra pozanimali že doma – s pomočjo spleta. Izbrali sta ga zaradi mirne lokacije in pozitivnih vtisov gostov, o katerih sta prebirali na spletnih naslovih booking.com in najdi.si. Namestitve nista rezervirali vnaprej, sta pa vseeno telefonirali in se prepričali, da imajo proste sobe.

»Sprejel naju je receptor. Zelo je bil prijazen in tako kot vsi, s katerimi sva imeli opravka v Dravogradu, se je tudi on izkazal z znanjem angleščine. Hotelska soba je bila lepa in prostorna. Kopalnica je bila nova, le kabino ali zavese za prho sva malce pogrešali. Nekaj preglavic nama je povzročala tudi regulacija kurjave, a nama je bilo ponoči vroče zaradi lastne nevednosti. Šele zjutraj sva se namreč na recepciji pozanimali, da je treba v ta namen vstaviti hotelsko kartico v posebno režo...«

Pred spanjem sta si dami hoteli privoščiti sprostitev v hotelski savni, a je bila ta že rezervirana za neke druge goste. Nista se pritoževali, sta pa bili malce razočarani zjutraj nad hotelskim zajtrkom. Povedano po pravici, ni bil prav nič posebnega, sta pojasnili. Za ceno 86 evrov sta pričakovali precej več izbire.

»Na voljo so bili sveži rogljički, ponudba kruha je bila skromna. Pogrešali sva črnega, prav tako je ob najinem prihodu v zajtrkovalnico, v kateri je okoli pol desetih poleg naju obedoval le še en par, zmanjkalo sira in mleka. Res, da nisva prosili zanje, a se nama zdi, da bi manjkajoče stvari lahko vseeno dodali. Tudi svežo vodo sva pogrešali, na voljo je bil le krop, namenjen pripravi čaja.«

Nedeljski sprejem

Doživetja nedeljskega dopoldneva sta Anastasija in Nadja začeli z vnovičnim obiskom TIC. Tudi tokrat sta se razveselili izkazanega gostoljubja. Zgovorna in ustrezljiva gospodična, ki se jima je predstavila kot študentka filozofske fakultete, je z veseljem ustregla njuni zvedavosti in jima razkazala gestapovske zapore v kleti občinske upravne zgradbe in muzejsko zbirko nacističnega nasilja. »Zanimivo, a tudi žalostno in srhljivo,« je zaupala Anastazija.

Ogled znamenite obmejne koroške vasi Libeliče, ki sta si jo po posredovanju gospodične iz TIC ogledali v družbi vodnika – moškega srednjih let, je bil izvidnicama bolj po godu. Gospod jima je v angleškem jeziku predstavil zanimivosti preteklih obdobij in jima razkazal plebiscitni muzej, kostnico, staro šolsko učilnico, kmečko zbirko in črno kuhinjo. Navdušeno jima je pripovedoval zgodbe in jima celo pokazal, v kateri šolski klopi je sam sedel kot učenec.

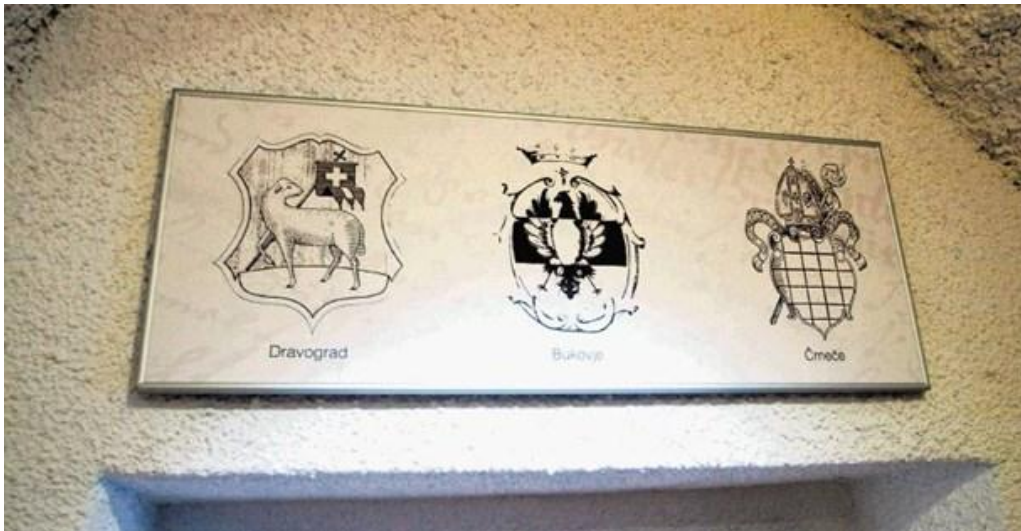
»Govoril je s srcem in dušo. Prijetno ga je bilo poslušati in prav nič se mu ni mudilo. Ker ni želel plačila, sva pomislili, da bi ga povabili na kosilo, a kaj ko naju je preganjal čas... Priznam, da sva imeli slabo vest, da se mu nisva utegnili oddolžiti za izkazano prijaznost. Še posebej zato, ker je bila nedelja, Slovenci pa ste takrat večinoma najraje doma in v krogu družine...« je bila iskrena Anastasija.

Obljuba

Preden sta končali svoj izlet in pomahali Dravogradu v slovo, sta si z Nastjo za piko na i na hitro privoščili še postanek v Slašičarni in kavarni Ofsajd.

»Škoda, da je Dravograd tako zelo oddaljen od Ljubljane. Mesto je zelo lepo urejeno in prijetno, turistična ponudba je zanimiva in vsekakor vredna ogleda. Toda kaj, ko sva ob svojem obisku na ulicah srečali tako zelo malo ljudi. Zaradi tega sva se počutili malce osamljeno, kot v mestu duhov,« sta kramljali med pitjem kave in pokušino slastnih tortic. A ju je Koroška vseeno uspela navdušiti s svojimi lepotami, zato sta si obljubili, da se bosta vrnila. Pa ne sami, ampak v družbi svojih boljših polovic.

»Nujno ju morava peljati poskusit tiste božanske ajdove štruklje z borovnicami, najboljšo sladico, kar sem jo kadar koli jedla. Prepričana sem, da bo poleti, ko bodo mesto napolnili turisti, vzdušje precej drugačno in bolj veselo. Menda je Koroška še posebej priljubljena med kolesarji in ljubitelji ostalih aktivnih doživetij na prostem. Tudi mi bomo takrat njene lepote odkrivali med poganjanjem pedal, sprehodi in predajanjem kulinaričnim užitek...« je Anastasija kovala načrte med vožnjo v prestolnico.

-
- Grbi

-
- Nepozabna gurmanska izkušnja v Gostilni Pri lipi

-
- (Foto: V Dravograd se bosta zagotovo še vrnila, obljubljata Anastasija in Nadja.)
-

-
- Jurčkova juha in ajdovi žganci

-
- Anastasija in vodnik v vasi Libeliče

-
- Stara šolska učilnica

-
- (Foto: Anastasija pred cerkvijo svetega Vida)

-
- Kostnica v Libeličah